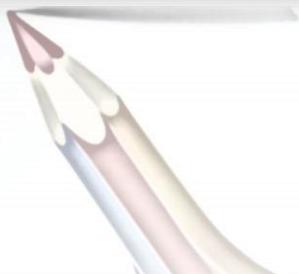


Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje

“Tkalje zajedništva i milosrđa”

1.





"Figlie della Misericordia del T.O.R. di San Francesco"
Via di Porta Maggiore 38, 00185 Roma • Tel. 0039 06 702 78 42
• Fax 06 703 005 13
e-mail cfmroma@gmail.com – Superiora Generale

Br.60/2018.

Budi volja Tvoja!
Rim, 19. ožujka 2018.

OKRUŽNICA

PREOBLIKOVANJE NAŠIH DJELATNOSTI I GEOGRAFIJE DRUŽBE

*Tkalje zajedništva i milosrđa u novoj geografskoj stvarnosti
Družbe "da život imaju" (Iv 10,10).*

Drage sestre,

u iščekivanju Uskrsa, pozdravljam vas anđelovim riječima: "Što tražite Živoga među mrtvima?" (Lk 24,5). Ovo pitanje pomaže nam nadići iskušenje vraćanja na ono *jučer* i potiče nas da idemo naprijed, prema budućnosti. U tom smislu obraćam vam se i pozivam vas da preuzmemo izazov XV. Redovitog općeg kapitula u svezi preoblikovanja naše prisutnosti i nove geografije Družbe.

Želja je Vrhovne uprave nastaviti s procesom razlučivanja koje su Provincije započele posljednjih godina, a odnosi se na reviziju naših djela i prisutnosti.

Svjesna sam da su sve provincije već organizirale svoj program i raspored susreta kao i projekt trajne formacije. Osim toga, ove godine, prema Općem Projektu Družbe, čeka nas razlučiti i predstaviti smjernice koje je Vrhovna uprava definirala za "preoblikovanje naše prisutnosti i naših institucija" (LA 19.1.2.3 – vidi karizmatičko područje OPD 2018.). Molim vas također da, prema predloženom hodogramu, posvetite potrebno

vrijeme za čitanje i osobno promišljanje posebno pripremljenih tekstova koje vam šaljem.

Kako bi se bolje pripremile za promišljanje i odluke koje nas čekaju, podijelit ću s vama nekoliko misli mons. José Rodríguez Carballa, nadbiskupa, tajnika Konferencije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, u prigodi predstavljanja smjernica "Za novo vino, nove mješine".

- „Razlučivanje pretpostavlja *bezuvjetnu otvorenost Duhu* koji puše gdje i kada hoće (usp. Iv 3,7), *duhovnu raspoloživost* koja ne želi drugo već u svemu ispuniti Gospodinovu volju, sve „*vidjeti*“ *očima srca*, ili još bolje, očima Duha, pogledom vjere u našu stvarnost u kojoj se nalazimo i koja nam daje istinsko iskustvo Boga koji je s nama (usp. Ps 139.2), koji hoda s nama (usp. Post 28, 15). U konačnici, razlučivanje zahtijeva *potpuno* izvlaštenje – "življenje bez ičega", besplatnu ljubav, poniznost onih koji riskiraju i otkrivaju milost, ne kao nagradu, i „*poslušnost iz ljubavi*”.
- Moramo imati na umu da jedini izvor razlučivanja nismo mi, već Duh koji pročišćava, prosvjetljuje i osvjetljava i omogućuje nam "ponovno rođenje odozgo" (usp. Iv 3, 5). *Duh je istinski protagonist razlučivanja*, jer samo On daje takvu ljubav i spoznaju, i pretvara kršćanina u osobu sposobnu za promjenu, promatranje i nasljedovanje Gospodnjih putova koji nisu uvijek naši puti (usp. Iz 55,8).
- "To moramo činiti i iz perspektive „*života eshatološke napetosti*“, u stavu napretka i usvajanja *neprolaznih vrijednosti*, koje su istinske, koje nitko ne može ukrasti, niti moljac nagristi (usp. Mt 6,19). Jedino u njima možemo pronaći opravdanje za ostaviti sve i slijediti Isusa".
- Promišljanje moramo provoditi na osobnoj i zajedničkoj razini. U osobnom razmišljanju pokušajmo odgovoriti na

pitanje: „*Gospodine što hoćeš da učinim?*“, a u zajedničkom na pitanje iz Djela apostolskih: „Kad su to čuli, duboko potreseni rekoše Petru i drugim apostolima: »*Što nam je činiti, braćo?*« Petar će im: »Obratite se!« (Dj 2,37-38)

- Osobno promišljanje zahtijeva odgovarajuće poznavanje sebe i vlastitog identiteta. Zajedničko promišljanje traži: zajednicu otvorenu za čitanje znakova vremena; zajednicu u kojoj prevladavaju obilježja zrelosti; integraciju emocija; zajednicu koja je sposobna rješavati eventualne sukobe putem promišljanja i dijaloga s jasnom sviješću ljudskog, kršćanskog i karizmatškog identiteta. Ove dvije razine su nerazdvojive.
- Da bi promišljanje bilo evanđeosko i svojstveno posvećenima, mora biti obavljano u svjetlu evanđelja, karizme i znakova vremena.
- U svjetlu evanđelja znači dopustiti da nas Božja riječ izazove, napose evanđelje, jer ono je središte Božje riječi. Upravo u njemu pronaći ćemo potrebno svjetlo za osobno i zajedničko promišljanje i otkrivanje Božjih putova u znakovima vremena.
- Razlučivanje mora imati u vidu vlastitu karizmu koja je dar Crkvi, koja se rađa i razvija u Crkvi i u potpunosti je usmjerena na Crkvu. Naša odgovornost je živjeti karizmu u kreativnoj vjernosti kako bi svijetlila u zajedništvu karizmi i na taj način učinila vidljivom ljepotu i svetost Crkve.
- Promišljanje treba biti *u svjetlu znakova vremena*, u mjeri u kojoj događaji života obilježavaju povijesno doba i po kojima moramo osjetiti Božji zahvat i poziv da dademo evanđeoski odgovor. Znakovi vremena su *odsjaj svjetla* prisutnog u tamnoj noći naših života i naših naroda. Oni su *svjetionici koji daju nadu*, onoliko koliko si dopustimo čuti glas Gospodnji i otkriti Njegovu prisutnost u događajima povijesti. Potrebno je znati tumačiti znakove vremena (usp. Lk 12,56), jer nam

pomažu kako *odgovoriti na njih vlastitom karizmom*. To nas sprječava pasti u napast da se usidrimo i ponavljamo, umjesto da **hrabro i odvažno umnažamo kreativnost i svetost naših utemeljitelja, blažene Marije Petković i Josipa Marčelića**. *Trebale bismo bitiiskusne u iščitavaju, tumačenju i odgovoru na znakova vremena*.

U tom pogledu, drage sestre, kako već znate, nastavljamo s procesom kojeg smo započele. Nije bilo lako niti je bez boli i žrtve, ali naš put neizbježno nas vodi davanju novih odgovora na posebne i različite pravne situacije koje su prisutne u našoj redovničkoj obitelji. Pozivam vas, stoga, da gledate i prihvatite našu stvarnost u duhu vjere, optimizma i nade. Spasimo sve dobro i lijepo koje je Bog učinio među nama, kako se ne bismo izgubile u negativnim, nepromišljenim i trijumfalnim osuđivanjima. Radimo s *mudročću koja dolazi odozgor*, svjesne da u našoj slabosti „imamo blago u zemljanoj posudi“, a to je jasan pokazatelj da izvanredna moć pripada Bogu, a ne dolazi nikako od nas. Uistinu „u svemu pritisnuti, ali ne pritiješnjeni, dvoumeći, ali ne zdvajajući, progonjeni, ali ne napušteni, obarani, ali ne oboreni (usp. 2 Kor 4,7-9). Živimo ovo vrijeme milosti smjelo i kreativno, po uzoru Marije Petković, utjelovljujući jake žene o kojima je sanjala za nastaviti „Isusovo djelo“ – svoju Družbu.

Već smo na vratima provincijskih kapitula, a konfiguracija nove Družbine geografije je blizu. To podrazumijeva odgovorno sudjelovanje svih i primjereno vrijeme za osobno i zajedničko promišljanje. U tu svrhu, Vrhovna uprava pripremila je jednostavan materijal za osvjetljavanje ovog procesa razlučivanja, kojeg vam prilažem:

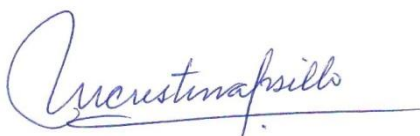
<p>Proces razlučivanja:</p>	<p><i>Tkalje zajedništva i milosrđa nove geografije Družbe “da život imaju” (usp. Iv 10,10).</i></p>
<p>Pitajmo se sa sv. Franjom</p>	<p>“Svevišnji, dični Bože, rasvijetli tmine moga srca. Daj mi pravu vjeru, čvrstu nadu, savršenu ljubav; smisao i spoznaju, Gospodine, da izvršim tvoju svetu i istinsku volju!” <i>Amen.</i></p>
<p>Odluke XV. Općeg Kapitula Družbe</p>	<p>Odluka 18: Vrhovni kapitul suglasan je da Vrhovna predstojnica sa svojim vijećem, u skladu s vlastitim pravom, ponudi geografsku restrukturaciju Družbe u sljedećem šestogodišnjem razdoblju, imajući u vidu naznake i smjernice izrečene na samom Kapitolu.</p> <p>Odluka 19: Započeti proces analiziranja i vrednovanja naših struktura, prisutnosti i djelatnosti s ciljem ozbiljnog promišljanja o budućnosti naše redovničke obitelji.</p> <p>Smjernice za rad:</p> <p>19.1. Upravljati na novi način raspoloživim snagama i sredstvima; postupno napuštati neke djelatnosti kako bi se mogle preuzeti nove u civilnim, državnim i crkvenim ustanovama.</p> <p>19.2. Poticati među Kćerima Milosrđa međusobno poznavanje i uzajamno vrednovanje. Razmjenjivati odgovornost i učvršćivati svijest da se kulturološke različitosti i karizmatsko služenje milosrđa mogu ujedinit samo u jedinstvu Družbe.</p> <p>19.3. Promicati raspoloživost sestara za različite Družbine stvarnosti, dajući im priliku za upoznavanje drugih i drugačijih</p>

	<p>te podijeliti iskustvo nesebičnog davanja koja nisu uvijek popraćena plaćom i priznanjem.</p> <p>19.7. Otvoriti zajednicu u Republici Kongo zbog širenja Kraljevstva Božjega i promicanja naše karizme. Zajednica će biti pod Vrhovnom upravom.</p>
Motivacija: ožujak 2018.	Okružnica (Vrhovna predstojnica) Priprema materijala za promišljanje (Vrhovna uprava)
Promišljanje: travanj – srpanj 2018.	Promišljanje: na osobnoj – zajedničkoj – provincijskoj razini
Sudjeluju:	Sve sestre privremenih i doživotnih zavjeta
1. Faza razlučivanja: travanj 2018.	<i>Prosvjetljene Riječju Božjom</i>
2. Faza razlučivanja: svibanj 2018.	<i>Vođene crkvenim učiteljstvom</i>
3. Faza razlučivanja: lipanj 2018.	<i>Osluškivanjem blažene Utemeljiteljice</i>
4. Faza razlučivanja: srpanj 2018.	<i>Današnji izazovi</i> Savjetovanje – ispuniti upitnik i priložiti na zajedničkom susretu
5. Faza razlučivanja: kolovoz 2018.	<i>Što nam je činiti, braćo? (Dj 2, 37)</i> Skupština provincije i delegature s članicama Vrhovne uprave: Analiza i sinteza cjelokupnog procesa
6. Faza	Objava dekreta o novoj geografiji Družbe
7. Faza	Vrhovna uprava u praćenju nove geografske stvarnosti Družbe

Draga sestre, u nadi da će se svaka obogatiti ponuđenim promišljanjima, pozdravljam vas s puno nade u srcu. Ovo je naš zajednički zadatak, zajednički tražimo nove putove u nejasnom i nesigurnom vremenu. Ali, ovo je naše vrijeme, naše danas, sada i ovdje moramo dati odgovore na različite situacije koje imamo u svakoj provinciji.

Pozvani smo živjeti u jedinstvu, budimo aktivne sudionice jer svaka od nas protagonistica je ovog trenutka naše Družbe.

U Kristu vas grli, vaša

A handwritten signature in blue ink, reading 'M. Cristina Orsillo', written over a horizontal line.

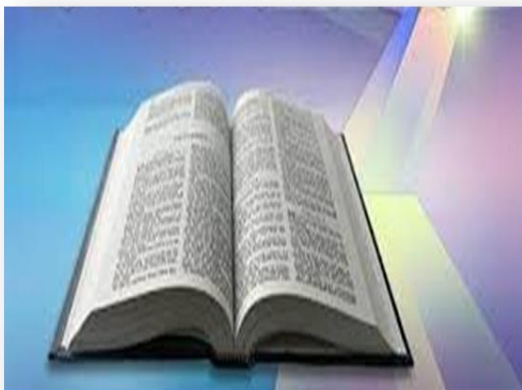
M. Cristina Orsillo, cfm.
vrhovna predstojnica 2015. – 2021.

MOLITVA

*Gospodine Isuse, pomози nam da te više ljubimo.
Učvrsti nas u vjeri.
Vodi nas luci spasenja
Daj nam hrabrosti za istinsko svjedočenje Tebe.
Ispuni nas povjerenjem u Tebe i u one koji nas vode.
Vodi nas putom istine da razlikujemo ISTINU od LAŽI;
Da znamo prepoznati što nam je činiti u pojedinim situacijama
kako bi izvršile volju Božju;
razlučujući duhove, prepoznajući istinsko ostvarenje Duha za
izgradnju zajednice.*

*Oslobodi nas od tvrdoće srca,
od duhovne sljepoće i gluhoće.
Oslobodi nas neposlušnosti, poricanja i izdaje tvojih zapovijedi.*

*Daj nam Duha poslušnosti.
Daj nam Duha osluškivanja, poniznosti i čistoće.
Daj nam Duha nam osjetljivost, otvorenost i razboritost.
Daj nam svoga Duha i obrati nam srca, kako bi u slobodi od
tijela, postali sposobni odabrati ono što je Božje.*



I. FAZA RASVIJETLJENE BOŽJOM RIJEČJU

Pred izazovom preoblikovanja geografije Družbe, u našem promišljanju i odlučivanju, mogu nam pomoći biblijski likovi: Abrahama, Mojsija, Izaije, Rut i drugih.

Oni su donijeli novost u njihove stvarnosti, među svoj narod, utjecali su i na promjenu povijesti.

Jesi li spremna dopustiti Bogu da te zahvati i uključi u svoj projekt otkrivanja novog života u našoj redovničkoj obitelji?

Abraham

Abrahamov poziv i seoba

Jahve reče Abram: »Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati. Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov. Blagoslivljat ću one koji te blagoslivljali budu, koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati.«

Abram se zaputi kako mu je Jahve rekao. S njime krenu i Lot. Abram uze sa sobom svoju ženu Saraju, svoga nećaka Lota, svu imovinu što su je namakli i svu čeljad koju su stekli u Haranu te svi pođu u zemlju kanaansku. Kad su stigli u Kanaan, (Post. 12,1-5)



- *Što mi govori ovaj biblijski tekst u odnosu na stvarnost naše Družbe?*
- *Što sve moram ostaviti kako bi Bog u meni i po meni stvarao novi svijet?*
- *Jesam li spremna, poput Abrahama, uputiti se i ostvariti Božji plan?*

Mojsije

Zato, hajde! Ja te šaljem faraonu da izbaviš narod moj, Izraelce, iz Egipta.« 11 »Tko sam ja da se uputim faraonu«, odgovori Mojsije Bogu, »i izvedem Izraelce iz Egipta!« 12 »Ja ću biti s tobom«, nastavi. »I ovo će ti biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, Bogu ćete iskazati štovanje na ovome brdu».



Znam ja da vas egipatski kralj neće pustiti ako ne bude natjeran teškom šakom. Zato ću ja pružiti svoju šaku i pritisnuti Egipat svakovrsnim čudesima što ću ih u njemu izvesti. Poslije će vas pustiti.

»Oprosti, Gospodine!« – nastavi Mojsije Jahvi. »Ja nikad nisam bio čovjek rječit; ni prije ni sada kad govoriš svome sluzi. Ja sam u govoru spor, a na jeziku težak.« »Tko je dao čovjeku usta?« – reče mu Jahve. »Tko ga čini nijemim i gluhim; tko li mu vid daje ili ga osljepljuje? Zar to nisam ja, Jahve! Idi, dakle! Ja ću biti s tobom kad budeš govorio i kazivat ću ti što ćeš govoriti«. (Izl. 3,10-12; 19-20; 4,10-12)

- *Kojim isprikama ja blokiram Božje djelovanje i ostvarenje Njegova plana ljubavi u meni?*
- *Jesam li raspoloživa nadići ih i odgovoriti zahtjevima vremena?*

Rut

Noemi joj reče: »Eto vidiš, jetrva se tvoja vratila narodu svome i bogu svome: vrati se i ti za jetrvom svojom!«

A Ruta joj odgovori: »Nemoj me tjerati da te ostavim i da odem od tebe: jer kamo ti ideš, idem i ja i gdje se ti nastaniš, nastanit ću se i ja; tvoj narod moj je narod i tvoj Bog moj je Bog. Gdje ti umreš, umrijet ću i ja; gdje tebe pokopaju, pokopat će i mene. Neka mi Jahve uzvрати svakim zlom i nevoljom ako me što drugo, osim smrti, rastavi od tebe.«

Videći gdje je tvrdo naumila da ide s njom, prestade je odvrćati. (Rut 1,15-18)

- *Imam li hrabrosti ostaviti ono što smatram “mojim”?*
- *Mogu li u ovoj novoj Družbinoj stvarnosti reći: “tvoj narod moj je narod”? Što me priječi u tome?*



Ilija

On se uplaši, ustade i ode da bi spasio život. Došao je u Beer Šebu, koja je u Judeji, i otpustio ondje svoga momka. A sâm ode dan hoda u pustinju; sjede ondje pod smreku, zaželje umrijeti i reče: »Već mi je svega dosta, Jahve! Uzmi dušu moju, jer nisam bolji od otaca svojih.« Zatim leže i zaspao. Ali gle, anđeo ga taknu i reče mu: »Ustani i jedi.«

On pogleda, kad gle – kraj njegova uzglavlja na kamenu pečen kruh i vrč vode. Jeo je i pio, pa opet legao. Ali se anđeo Jahvin javi i drugi put, dotače ga i reče: »Ustani i jedi, jer je pred tobom dalek put!« Ustao je, jeo i pio. Okrijepljen tom hranom, išao je četrdeset dana i četrdeset noći sve do Božje gore Horeba.

Ondje je ušao u neku špilju i prenoćio u njoj. I gle, eto k njemu riječi Jahvine: »Što ćeš ti ovdje, Ilija?« On odgovori: »Revnovao sam gorljivo za Jahvu, Boga nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez, srušili tvoje žrtvenike i pobili mačem tvoje proroke. Ostao sam sâm, a oni traže da i meni uzmu život.« Glas mu reče: »Iziđi i stani u gori pred Jahvom. Evo Jahve upravo prolazi.« Pred Jahvom je bio silan vihor, tako snažan da je drobio brda i lomio hridi, ali Jahve nije bio u olujnom vihoru; poslije olujnog vihora bio je potres, ali Jahve nije bio u potresu; poslije potresa bio je oganj, ali Jahve nije bio u ognju; poslije ognja šapat laganog i blagog lahora. (1. Kr 19,3-12)

- *“Već mi je svega dosta, Jahve! Uzmi dušu moju...”
osjećam li ponekad životni zamor poput Ilije?*
- *Kako reagiram u takvoj situaciji?*
- *Prepoznajem li Božju prisutnost u mojem život u ovim
teškim, a možda za mene i nepovoljnim zahtjevima?*

Izaija

»Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh;
prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih,
za proroka svim narodima postavih te.«

A ja rekoh: »Ah, Gospode Jahve, gle,
ja ne umijem govoriti: dijete sam.«

A Jahve mi odvrati:

»Ne govori: 'Dijete sam!'

Već idi k onima kojima te šaljem
i reci sve ono što ću ti narediti.

Ne boj ih se:

jer ja sam s tobom da te izbavim«,
riječ je Jahvina.

I tada Jahve pruži ruku, dotače se usta mojih i reče:

»Evo, u usta tvoja stavljam riječi svoje.

Gle: postavljam te danas

nad narode i kraljevstva,

da istrebljuješ i rušiš,

da zatireš i ništiš,

da gradiš i sadiš.« (Jer. 1,5-10)

- *Čega se najviše bojim obzirom na našu novu geografiju?*
- *Jesam li sposobna prihvatiti u vjeri ovu "novost" i živjeti je radosno?*

Samarijanka

Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: »Daj mi piti!« Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. Kaže mu na to Samarijanka: »Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?« Jer Židovi se ne družu sa Samarijancima.



Isus joj odgovori: »Kad bi znala dar Božji tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala on bi ti dao vode žive.« Odvratila mu žena: »Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otkuda ti, dakle, voda živa? Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?« Odgovori joj Isus: »Tko god pije ove vode, opet će ožednjati. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjati nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni.«

Kaže mu žena: »Gospodine, daj mi te vode da ne žeđam i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati.« Nato joj on reče: »Idi i zovni svoga muža pa se vrati ovamo.« Odgovori mu žena: »Nemam muža.« Kaže joj Isus: »Dobro si rekla: 'Nemam muža!' Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla.« Kaže mu žena: »Gospodine, vidim da si prorok. Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati.« A Isus joj reče: »Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu

ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Vi se klanjate onome što ne poznate,

a mi se klanjamo onome što poznamo jer spasenje dolazi od Židova.

Ali dolazi čas – sada je! – kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac. Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju.«

Kaže mu žena: »Znam da ima doći Mesija zvani Krist – Pomazanik. Kad on dođe, objavit će nam sve.« Kaže joj Isus: »Ja sam, ja koji s tobom govorim!«

Uto dođu njegovi učenici pa se začude što razgovara sa ženom. Nitko ga ipak ne zapita: »Što tražiš?« ili: »Što razgovaraš s njom?«

Žena ostavi svoj krčag pa ode u grad i reče ljudima: »Dođite da vidite čovjeka koji mi je kazao sve što sam počinila. Da to nije Krist?« Oni iziđu iz grada te se upute k njemu. (Iv 4,7-30)

- *Jesam li sposobna živjeti kulturalnu različitost?*
- *Jesam li otvorena i spremna piti novu vodu koju mi Gospodin nudi? Za čim žedam?*

Isus o novom vinu mješinama

A oni mu rekoše: »Učenici Ivanovi, a tako i farizejski, počesto poste i obavljaju molitve, tvoji pak jedu i piju.« Reče im Isus: »Ne možete svatove prisiliti da poste dok je zaručnik s njima. Doći će već dani: kad im se ugrabi zaručnik, tada će postiti, u one dane!« A kazivao im je i prispodobu: »Nitko neće otparati krpe s novog odijela da je stavi na staro odijelo. Inače će i novo rasparati, a starom neće pristajati krpa s novoga.« »I nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će novo vino proderati mješine pa će se i ono proliti i mješine će propasti. Nego, novo vino neka se ulijeva u nove mješine!« »I nitko pijući staro, ne zaželi novoga. Ta veli se: 'Valja staro!'« (Lk 5, 33-39)

- *Novo vino u nove mješine – za mene znači...*
- *Što mi u mojoj redovničkoj obitelji daje osjećaj sigurnosti?*
- *Imam li hrabrosti napustiti to i dati prostora novom iskustvu?*

*«Uvijek u pokretu s onom krepošću
koja je krepost putnika: radošću!»*

Papa Franjo

